

ning af offentlige Sager til den nye Straffedommer: „forfaavidt de henvises til ham af Birkedommeren, efter at denne ved det eksekutive Politis Hjælp har anstillet den foreløbige Undersøgelse, som Sagen maatte foranledige“, saa tror jeg, at man maa komme i Tvivl om den virkelige Mening. Man kunde spørge sig selv, om det ikke var en underlig Maade at udtrykke Tankerne paa, dersom ikke Meningen skulde være: Birkedommeren i Egenstab af Dommer. Naar der nemlig tales om, at Birkedommeren ved det eksekutive Politis Hjælp har anstillet Undersøgelse, saa tænker man ikke let paa, at det eksekutive Politis Hoved jo egentlig er Politimesteren selv, saa at det ikke bliver ved Hjælp af dette, at Undersøgelsen anstilles, men af ham selv. Naar man gjen-nemlæser Lovforslaget i Sammenhæng, ser man, at det vistnok er Meningen, at Birkedommeren i Egenstab af Politimester henviser Sagen o. s. v. Det stemmer fuldstændig med den Parallel, som blev fremstillet af den ærede Justitsminister med Hensyn til Forholdene i Njøbenhavn, saa at det vist vil erkjendes, at der bør bruges et simplere Udtryk. Jeg har forvisset mig om, at det er Lovforslagets Mening, at Politimesteren som saadan har at foretage denne Henvisning. Det er altsaa i Virkeligheden kun en Redaktionsændring, som det af mig i Forening med et andet Medlem stillede Forslag gaar ud paa.

Schlegel: Foruden at slutte mig til det Forslag, som den ærede sidste Tale i Forening med mig har stillet, har jeg ogsaa tilladt mig at stille et særligt Vædringsforslag. De Herrer ville erindre, at ved første Behandling her i Thinget blev det gjort gjældende, at det var en Uregelmæssighed eller en Beshynderlighed, at de Domme, som bleve affagte af Straffedommeren, vel skulde eksekveres af denne for Straffens Vedkommende, men af Birkedommeren for Erstatningens og Omkostningernes Vedkommende. Jeg har senere hørt Veilighed til nærmere at undersøge Sagen og er kommen til det Resultat, at det vilde være heldigt, om det var den samme Mand, altsaa Straffedommeren, der ligeledes udførte Udpantningen og Eksekutionen, hvad Erstatningerne og Omkostningerne angaar. At overføre dem til en Anden, vil, efter det jeg har set af Forretningsgangen, lede til ikke saa praktiske Vanskeligheder og medføre en temmelig besværlig Regnskabsførelse, foruden at man siger mig, at det personlige Kjendskab, som en Forhørsdommer faar til en Anklaget, ikke er uden Interesse ved Afgjørelsen af disse

Eksekutionsforretninger. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at den Indskrænkning, der staar i § 4, om, at Straffedommeren skal eksekvere Domme eller Forligene, forsaavidt disse Domme eller Forlig gaa ud paa Straf, udgaar, saa at han, hvis dette Forslag vedtages, kommer til at eksekvere Alt, ogsaa i Henseende til Erstatningerne og Omkostningerne. Jeg vil bede den ærede Justitsminister om at modtage denne lille Vædring, hvis Vedtagelse vil have en ikke ringe praktisk Betydning. Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til det høie Thing.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg skal med Hensyn til de foreliggende Vædringsforslag bemærke, at Vædringsforslaget Nr. 1, saaledes som det blev fremsat af den ærede Forslagsstiller, jo i Virkeligheden kun er en Redaktionsændring og ingenlunde gaar ud paa at lægge nogen anden Mening ind i Loven end den, som den efter mit Skjøn i Forveien havde. Hvis man altsaa foretrækker at udtrykke sig, om man vil, tydeligere paa den Maade, som i Vædringsforslaget er foreslaaet, saa skal jeg ikke have det Mindste derimod at indvende. Hvad det andet Vædringsforslag angaar, skal jeg bemærke, at det vigtigste vilde dog egentlig være, at alle Fogedforretningerne ligge paa een Haand; thi Eksekutioner af Straffedomme ere jo egentlig ikke Fogedforretninger, men maa nærmest betragtes som administrative Forretninger, og kun forsaavidt Spørgsmaalet er om selve Omkostningerne og Erstatningen, er det egentlig, der bliver Tale om civile Fogedforretninger. Naar man skulde gjøre den Vædring, som Forslaget tilsigter, saa tror jeg derfor egentlig ikke, at man kan forsvare det med principielle Grunde, men kun med praktiske Hensigtsmæssighedsbetragtninger. Jeg skal imidlertid ikke have Noget imod, at man gaar ind paa denne Vædring, idet jeg ikke tror, at det har nogen særdeles stor Vigtighed at fastholde det, som kan anses for det Principielle paa dette Punkt. Jeg antager, at Folgerne af Vædringens Vedtagelse egentlig kun vilde vise sig ved Kontorholdet. Det kan være muligt, at den vil medføre en lille Forøgelse paa dette Punkt, da man jo selvfølgelig ikke kan forlange og vente, at Straffedommeren selv skal løbe om og foretage Eksekutioner for Sagsomkostninger og Erstatninger. Det vil være indlysende, at det har han ikke Tid til, da han har Andet at bestille; men paa den anden Side kan det gerne være, at naar Forretningerne skulde blive hos Birkedommeren, hos den civile Foged, dette da vilde medføre nogen Forøgelse af hans Kontorhold, saa at disse Hensyn maatte